SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

XCVII No. 70. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 13, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 13-го КВІТНЯ 1990 Ч. 70 РІК XCVII

„Великдень! Боже мій великий! Ще як світ світом, не було Для нас Великодня такого!"

Іван Франко

„ОБ'ЯВЛЕННЯ ПРАВДИ ВІРИ"

(ПАСХАЛЬНИЙ ПРИВІТ 1990 ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА БОГОЛЮБИВИМ ВІРНИМ)

Мир у Господі і Архиєрейське Богослуження!
Христос Воскрес!

Рано вранці, в перший Великдень при гробі Христа Господа збулися зворушливі події, які дають нам ясний образ про першу християнську громаду після Христового розп'яття. Самі ж таки апостоли, хоч були наочними свідками багатьох чудес Христових, хоч продовж трьох років слухали Господа, як Він проповідував взнеслу, надземну Євангелію, хоч неодноразово чули Його твердження, що Він єдинородний Син Бога Отця, що Він зішле на них Духа Святого, Утішителя — були докраю збентежені. Зневіра і сумнів заволоділи першою Христовою громадою.

Та наш воскреслий Спаситель являється багатьом і потішає їх. В дорозі до Емаусу Він повчає двох своїх учнів і утверджує їх у вірі. Він звільняє з пригноблення і зневіри та сумнівів апостола Тому. Малій ще громаді Його учнів, що майже не розпалася, Він привертає лад, мир і надію.

Христова опіка над молодою Церквою є найкраще зображена в особі апостола Петра. До нього бо Христос сказав: „Я тобі заявляю що ти — Петро (скеля), і що на цій скелі збудую мою Церкву" (МТ. 16, 18). Не кому іншому, а Петрові Христос пояснив окреслення любови: „Симоне Йонин! Чи любиш ти мене більш, ніж оці? — Так, Господи, — відрікає той Йому, — Ти знаєш, що люблю Тебе: Тож мовить йому: 'Паси мої ягнята!' "(Ів. 21,15-19). А на іншому місці Петрові Христос дає доручення: „А ти (Петре), колись навернувшись, утверджуй своїх братів" (Лк. 22, 32). Провідна роля Петра в Христовій Церкві, як про це читаємо у Святому Писанні, є пляном Божого Провидіння не залишити своїх овечок сиротами, не зоставити своєї Церкви без проводу, без видимого Пастиря. Як і всі людські організації, суспільства, чи держави не можуть існувати без проводу, так і Церква, зложена з людей, потребує проводу. Бог Дух Святий, що під Його надхненням була написана історія Церкви раннього періоду в перших 11-ти розділах книги Діянія Апостолів, є недвозначно задокументовано, що Петро завжди діяв і виступав, як чільний провідник апостольського збору, Церкви.

Петро з його братом Андрієм були першими учнями, що їх покликав Христос (Мр. 1,16-18). Христос назвав Петра першим з апостолів (там же 3,14-16). В околиці Филипової Кесарії (Мт. 16,13-17). Отець небесний дає Петрові, єдиному з-поміж апостолів, об'явлення, яким він публічно визнає, що „Христос є Бога живого Син". Петро є першим з-поміж апостолів, котрому об'явився Христос в день Його воскресення (Лк. 24,34). Не диво, отже, що в українському народі є звичай у Світлий Вівторок відповідати на привіт: „Христос Воскрес!" відповіддю: „І явився Симону Петрові!" Петрові першому Господь дає об'явлення (Діяння розд. 10), що треба проповідувати Євангелію також, і поганам, це він перший почав робити. Він проводив під час Єрусалимського Собору (Діяння розд. 15 і Гал. розд. 2). Патія, що писав в Римі біля 125-го року

(Закінчення на ст. 7-ій)

Великдень! Боже мій великий!
Ще як світ світом, не було
Для нас Великодня такого!
Від досвіта шум, гамір, крики,
Мов муравлисько, все село
Людьми кишить. Всі до одного
До церкви пруть. Як перший раз
„Христос воскресе" заспівали,
То всі мов діти заридали,
Аж плач той церквою потряс...
Так бачилось, що вік ми ждали,
Аж дотерпілись, достраждали,
Що Він воскрес — посеред нас.
І якось так зробилось нам
У душах легко, ясно, тихо,
Що, бачилось, готов був всякий
Цілій землі і небесам
Кричать, співать: минуло лихо!
Найзліші вороги прощались,
Всі обнімались, цілувались,
А дзвони дзвонять, не стають!
А молодь бігає мов п'яна,
Кричить щосили в кожний кут:
„Нема вже панщини, ні пана!
Ми вольні, вольні, вольні всі!"
Ба й дітвора, що в старих баче,
Й собі вигукує, неначе
Перепелята по вівсі...

(„Панські жарти")

„МИ РАДІЄМО У ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ"

(ВЕЛИКОДНЄ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ)

Дорогі й улюблені у Христі!
Христос Воскрес!

Знову, як, і кожного року, ми стали свідками найвеличнішої події в історії людства — світлого воскресіння з мертвих Спасителя Ісуса Христа. Відвалено камінь від гробу, світлом наповнилась печера, що три дні тримала нетлінне тіло Христове, і з неї вийшов Божественний Переможець смерти. Православна Церква вітає цю подію урочистими співами, закликаючи до святкової радости: „Небеса нехай достойно веселяться, а земля нехай радіє, і нехай святкує світ увесь, видимий і невидимий. Христос бо воскрес — радість вічная".

І ми радіємо у цей Великий День. Ми святкуємо, відчуваючи особливу близькість до Христа, з Яким ми з'єднались, очистивши всі гріхи свої під час Великого Посту у Таїнстві Святого Причастя. Ми почуваємо себе Його дітьми, вершиною Божого творіння, посланцями Божими — кожний із своєю особливою місією. А водночас ми пам'ятаємо про нашу спільну місію, як християн — бути світлом для світу, зразком праведного життя, творцями нових духовних цінностей.

(Закінчення на ст. 7-ій)

ВІДБУЛИСЯ ПЕРШІ СЕСІЇ ЛЬВІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Львів (УНВІС, Ганна Стеців, Сергій Герман). — Тут у понеділок, 2-го квітня, в приміщенні древньої ратуші розпочалися сесії нового складу Міської ради. Теплий сонячний день якнайкраще допасував до святкового настрою львів'ян, які зібралися на ринковій площі з синьо-жовтими прапорами, щоб почути за допомогою гучномовців промови своїх депутатів.

В самій залі натомість панувала атмосфера діловитости. Головуючим на сесії був обраний депутат Верховної і Міської рад народних депутатів Богдан Котик. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять полеглих за свободу України. Відтак на розгляд депутатського корпусу були винесені питання порядку денного і правильника сесії.

Однією з перших була внесена пропозиція депутата Василя Шпіцера включити в порядок денний питання про введення на території Львова національної символіки як такої, що має офіційний статус. Вона була прийнята більшістю голосів (тільки сім голосів було проти). Пропозиції щодо введення місцевого часу, нового календаря святочних днів, контролі за дотриманням закону про мову та ряд інших були відхилені, оскільки спершу необхідно зформувати усі робочі органи нової ради, а це вимагатиме значних зусиль і часу.

На першому засіданні, що тривало понад дві години, затверджено порядок денний, правильник, обрано Мандатну комісію яка повинна підтвердити повноваження депутатів. Мандатній комісії доручили до наступного дня розглянути зафіксовані у трьох виборчих округах порушення закону про вибори.

Понад 90 відсотків депутатського корпусу становлять представники Демократичного Бльоку, а з семи депутатів, які голосували проти узаконення національної символіки та інших демократичних нововведень, три особи мають високі військові чини, один - перший секретар львівського обкому партії.

Щоправда, коли під час перерви кореспонденти звернулися до полковника Михайла Гудаченка й запитали про його враження про сесію, то він відповів, що в цілому задоволений її атмосферою, бо видно, що „люди прагнуть працювати, при чому працювати плідно".

Академік Ігор Юхновський заявив, що сесія пройшла цілком нормально, були різні думки, намагання взяти слово. Це цілком природно. Академік Юхновський висловив свої побажання, щоб нова Міська рада, здобувши владу, зуміла мудро нею розпорядитися.

Посадник міста Б. Котик також задоволений роботою першого дня сесії. Третього квітня сесія продовжила свою працю, а над ратушею в той день з'явився блакитно-жовтий прапор.

АДМІНІСТРАЦІЯ ДЖ. БУША КАПІТУЛЮЄ ПЕРЕД ВИМОГАМИ СССР

Вашінгтон. — У своїй першій реакції на совєтські пропозиції, щоб об'єднана Німеччина залишилася членом Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) і Варшавського Апакту рівночасно, Адміністрація президента Джорджа Буша заздалегідь відкинули таку пропозицію, хоч уряд Совєтського Союзу формально не надіслав Урядові ЗСА цієї пропозиції дипломатичним шляхом, а про неї у Вашінгтоні довідались із заяв в Москві совєтських партійних і урядових осіб, наприклад, Валентіна М. Фаліна, дорадника суперпрезидента Михайла Горбачова у справах міжнародної політики і Едуарда А. Шеварднадзе, міністра закордонних справ, який тільки у площині теорії представляв її на пресовій конференції у Вашінгтоні.

Не зважаючи на те, що Адміністрація ЗСА не згідна із совєтською „ідеєю", Державний департамент вважав за потрібне висунути свою власну капітулянську концепцію полагодження цієї справи, тобто об'єднання Німеччини, очевидно, таку, яка б задовольняла М. Горбачова, який в американських урядових колах став недоторкальною індійською коровою і Захід повинен робити все те, що підтримує совєтського „боса".

Замість прямої відповіді на совєтські пропозиції, представники Адміністрації вирішили висунути цілий ряд своїх власних ідей. Між альтернативними пропозиціями Державного департаменту є й такі, щоб НАТО яке є суто мілітарною оборонною силою, перетворилося у більш політичне, як військове об'єднання, і щоб 35 країн, сигнаторів Гельсінкської угоди, взяли на себе співвідповідальність за догляд політики і військової стратегії у переходовому часі (п'five-сім років) після об'єднання. Крім того у них мало реальних пропозиціях Вашінгтону є і така клявзуля, щоб об'єднана Німеччина, підписала із комуно-московською імперією свого роду договір, який гарантуватиме ненапад на СССР, а головне командування НАТО не вдержуватиме військових частин на території теперішньої Східньої Німеччини. Ці установки ідеї Дж. Буша і Джеймса Бейкера мали б забезпечити політичний курс М. Горбачова і втримати його за всяку ціну на пості некоронованого імператора, коштом деградації Німеччини, члена НАТО, пониження американської закордонної політики і залишення на поталу інших поневолених Москвою народів.

Виглядає, кажуть деякі політичні аналітики, що дух Ялти все ще не вивітрився з голів деяких, навіть американських політиків, які будучи на „відпусті" в Москві, самі дораджували совєтським диктаторам, що об'єднана Німеччина в середині Европи є небезпечним експериментом. Вони запитують: хто має моральне право наказувати німецькому народові, після 45 років від закінчення Другої світової війни, яким політичним шляхом вона хоче йти? Уряди Західньої і Східньої Німеччини ще не зайняли становища до цієї справи, але в Бонні переконані, що Дж. Буш не буде боротися за права інших, а доказом є становище Адміністрації до справи Литви.

ХРИСТОС ЖИВЕ! АЛИЛУЯ!

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Чого ви шукаєте Живого між мертвими? Нема Його тут — Він воскрес!"

(Луки 24,5 - 6)

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

У День Світлого Христового Воскресіння вітаємо Вас привітом перемоги великої, привітом Великодня: Христос воскрес!

Найтемніший день в історії людства — це день, коли Христос був розп'ятий. Тоді „темрява сталась по цілій землі, завіса у храмі роздерлась надвоє, земля потряслася, і зачали розпадатися скелі" (Луки 27,45-53). Христос робив тільки добре: давав зір сліпим, слух глухим, хліб голодним, життя мертвим. Він виголосив найкращу проповідь у світі — Проповідь на горі. Його життя освітило весь світ краще, як сонце освітлює землю. Він був втіленням усього добра, втіленням Бога на землі. Але грішні люди розп'яли Його. Та Він воскрес із мертвих і смертю смерть подолав. Христос живе! Алилуя! Він — живий Бог!

Проповідник готував великодню проповідь на тему: „Христос живе". І в глибокому роздумуванні над нею він збагнув, що це не оповідання минулого, а реальність нашого досвіду тепер. Христос живе тепер там, де спокій у родині, в громаді, в народі, в церкві, бо Він — Князь миру.

(Закінчення на ст. 7-ій)

ВЕЛИКОДНІ ПОБАЖАННЯ ДЦ УНР

Зі Світлим Празником Воскресіння Христового Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі вітає Ієрархів Української Автокефальної Православної, Української Католицької і Провід Українсько-Баптистської Церков в Україні і в розсіянні, шле гарячий привіт і щирі побажання нескореному українському народові на рідних землях і на чужині, зокрема вітає українських патріотів, що в годину люту для України безстрашно відстоювали права нашого народу, терплячи голод, холод, наругу і знущання на далеких засланнях і „психушках" готові були віддати життя за спільну нашу справу, вітає і бажає дальших успіхів діячам Народного Руху України за Перебудову, що під сучасну пору, невтомно і послідовно бореться за повну суверенність і незалежність нашої Батьківщини-України і тим наближають День Все-Українського Державного Воскресіння, вітає організовану українську громаду на чолі зі Світовим Конґресом Вільних Українців, проводи українських політичних партій і організацій, Представництва Уряду УНР по місцям поселення і Управи та все Членство Об'єднання Прихильників ДЦ УНР у розсіянні.

У цей же вагомий історичний час, в якому вирішується доля нашого народу і його національно-державного життя Державний Центр Української Народньої Республіки кличе всіх українок і українців до єдности і взаємної пошани, до готовости дати всесторонню моральну і матеріяльну допомогу нашому народові на його історичному і остаточному етапі до повної свободи і державної незалежности.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

Дано в чужині в квітні 1990 року
За Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі:

Микола Плавюк — Президент Української Народньої Республіки
Михайло Воскобійник — голова Української Національної Ради
Іван Самійленко — голова Уряду Української Народньої Республіки

Юнаки „Карпат" гратимуть теж у Філядельфії

Філядельфія (М. Б-й). — Згідно з повідомленням із спортових кіл ЗСА і в наслідок формальних зв'язків УСО „Тризуб" у Філядельфії тут стало відомим, що юньйорська футбольна дружина „Карпат" зі Львова прибула до Даллас, Тексас 4-го квітня, щоб взяти участь в турнірі за чашу.

З цього приводу львівські юньйорий ФК „Карпат" будуть гістьми УСО „Тризуб" у Філядельфії від 16-го до 18-го квітня ц.р., де у вівторок, 17-го квітня, о год. 5-ій по полудні на спортовім майдані „Тризубівки" в Горшем, Па., розіграють товариські змагання з юньйорами УСО „Тризуб".

„Чим з діяспори можна допомогти нашій Церкві в Україні? — наукою"

Джерзі Ситі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Саме у відповідь на це питання у Львові в березні перебував перший із наших молодих священиків з Північної Америки о. Андрій Чировський, який є викладачем Інституту Східньо-Християнських Наук ім. Митрополита Андрея Шептицького. Два з половиною тижнів він у Преображенській церкві кожного дня по три години давав публічні курси богословії для греко-католиків в Західній Україні.

Отець Андрій Чировський

Про свої враження і про завдання інституту, він розповідає нам в часі відвідин у редакції „Свободи".

А розповідати є про що! Він повний ентузіязму та захоплення тим, що пережив, а зокрема українським народом, що так спрагнений відомостей, богословської літератури і Божої науки.

Поруч з цими викладами, на яких, як розповідає о.А. Чировський, було кожного дня понад 150 священиків, монахів, монахинь усіх чинів, як також світських священиків, гість з Північної Америки ще і перевів першу від 45 років великопостну місію, на якій було пересічно 7,000 осіб.

Нас, однак, цікавлять не лише зворушливі переживання молодого душпастиря, що міг свобідно ширити у Львові Боже слово, яке до недавна можна було почути у підпільній українській Греко-Католицькій Церкві, але також яка легальна дорога повела його на цю надзвичайну місію.

Отець А. Чировський терпеливо вияснив нам, що їздив в Україну з уповаження Інституту Східньо-Християнських Наук ім. А. Шептицького, що має тепер осідок в Оттаві, перенесений туди з Чикаго, де започаткувалася його праця. В Канаді інститут має великі можливості поширитися, а передусім це перший вповні акредитований Богословський факультет, який матиме в майбутньому право надавати усі наукові ступні, до докторату включно. Він діє під патронатом Українського Католицького Єпископату, має підтримку канадського уряду та Папи Івана Павла II, а легально є частиною Папського колеґу св. Павла, що діє при Оттавському університеті та є акредитований Канадою.

Як звичайно, у такому випадку на дію інституту конечні є великі фонди і треба зібрати 3 міл. дол., щоб праця йшла правильним шляхом. Для того створена окрема фундація, що займається збіркою серед української громади. Її щедра поміч конечна.

(Закінчення на ст. 7-ій)

КОНФЕРЕНЦІЯ ТА БЕНКЕТ

Бриджвотер, Н.Дж. — З нагоди 45-річного ювілею в діяспорі та 40-річного ювілею в Америці Українська Вільна Академія Наук влаштовує в суботу, 21-го квітня конференцію та бенкет, які відбудуться в мотелі „Голідей Інн". Дорога 22 (Схід). Початок конференції о год. 2-ій по полудні, початок бенкету о год. 7-ій вечора. Вступ на конференцію — вільний, на бенкет — 25 дол. від особи, нічліг — 45 дол. за кімнату. Зголошення слід надсилати разом із чеком на адресу Академії Наук: УВАН, 206 Захід 100-та вул., Ню Йорк, Н.Й. 10025, тел.: (212) 222-1866.

РИМО-КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ ЗСА критично відгукнулися на запропонований Ватиканом текст вказівок вчення Церкви, який вже раніше натрапив на критику теологів. Шестичленна комісія римо-католицьких єпископів закликає переглянути проєкт, створений Ватиканом, після чого дати його на перегляд усім католицьким єпископам світу. Ватиканський проєкт у своїй основі визнаний дуже важливим документом, але в таких питаннях як визначення основних центральних догм віри та периферійних питань викликав критику. Американські єпископи не зґоджуються також у становищі Ватикану по відношенню до: прирівнювання теологічних поглядів, які все ще відкриті для дебат, із встановленими католицькими доктринами; фальшивої опозиції між наукою та вірою; підкреслення різниці від інших християнських Церков та нехристиянських віросповідувань замість того, щоб шукати діялогу та об'єднання з ними. Ватиканський документ був розпрацьований під керівництвом Кардинала Йозефа Рацінгера. З'їзд єпископів усього світу в 1985 році закликав до підсумування, яке має стати першою вказівкою вчення Церкви в сучасному світі від часів перших таких вказівок, зроблених у 1566 році. Від часів Другого Ватиканського Собору в 1962-65 роках ведуться дискусії між консервативними та ліберальними єпископами, особливо у питаннях катехизму.

БАГАТО РАДОСТИ І ЩАСТЯ З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЮТЬ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСЬОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І „СВОБОДА"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
…NDED 1893
… published daily except Sundays … Ukrainian National Association
… Jersey City, N.J. 07302
UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)
Subscription … year $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members … year $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to Svoboda
… Postage paid at Jersey City, N.J.

Христос Воскрес!

Уже давно, бувало, наші люди віталися на Великдень окликом „Христос Воскрес — Воскресне Україна!" Це звучало трохи банально, як неповажна гурра-патріотична тромтадратія Бо що було говорити про Воскресення України у відносинах, які небагато відбігли від відносин перед вибухом Першої світової війни: тоді не було в Україні ні одної української народної школи, ні одної Читальні Просвіти. І тому не диво, що коли в три роки пізніше провалився царат і в Україні як за помахом магічної палочки настав зрив до волі, то чудом було створення Української Центральної Ради, чудом були її чотири Універсали і вся велетенська освідомно-організаційна праця, проароблена тодішньою верхівкою. Очевидно, що було багато аматорщини, очевидно, що було багато дилетанства, але звідкіля могла взятися зріла державницька верства в тих умовах, які існували в Україні безпосередньо перед Першою світовою війною?! Тому й не вдалася наша тодішня війна-революція, яка перейшла до історії, як новітня фаза української державности, у постаті Української Народної Республіки, з кількамісячним епізодом гетьманської Української Держави. Большевицька окупація України набагато змінила відносини на краще, бож період воюючого комунізму, період безглуздого терору за панування Сталіна і володіння московського градоначальника Лазара Каґановича у 1930-их роках записався кривавививими літерами в історії України. Як на глум залишено назверх назву „Українська" переслідуючи у практиці смільчаків, які зважилися голосно розмовляти по-українськи на вулицях Києва й інших міст України. Тоді то у розмовах із земляками з Наддніпрянщини у Львові чи Варшаві (де після смерти Симона Петлюри був центр Уряду УНР за кордоном) тужили ми бодай за такими мінімальними правами, що їх мали тодішні сателітні країни: бож у Польщі, Мадярщині чи Чехо-Словаччині можна було не оглядаючись поза себе, говорити рідною мовою. Часописи в Україні були друковані мовою українською, але їхній зміст був ворожий. У Деклярації Першого З'їзду українських журналістів Америки і Канади на Союзівці 31-го жовтня 1965 року сказано: „ Українська преса у вільному світі є тепер єдиним українським друкованим словом. Преса в Україні підпорядкована ворожій політичній цензурі ..." („Два З'їзди" Ню Йорк, стор. 1644)

Відносини змінилися. Ще не зникла безслідно чужа політична цензура, гласність не зайшла ще так далеко, щоби можна було писати всю правду про добу Івана Мазепи і трирічний період УНР, особливо у шкільних підручниках. Але можна говорити багато правди про сучасне і минуле, прийшла „регабілітація заборонених світочів української культури і дух відродження і рух покотився по всій Україні. Раз-у-раз пригадуються мудрі слова одного з наших видатних діячів сучасного визвольного руху в Україні, який на одному своєму виступі на форумі НТШ у Ню Йорку сказав „Ми раз-у-раз відроджуємося — мріємо про те, щоб ми в цьому році вже остаточно відродилися ..."

Воскресення Христове є найкращою нагодою для рефлексій на тему цієї чудової символіки, якою є оте у найбільше в році свято, яке глибиною своєї символіки, величчю і традицією суперничить тільки із святом Різдва Христового. І тому у цьому 1990 році привітання „Христос Воскрес — Воскресне Україна" — вже не є пустою фразою.

Кажуть, що „віра без діл — мертва, а надія є матір'ю дурнів". Ні, віра гори переносить, а надію мусить леліяти кожна людина і кожна спільнота, яка змагає до чогось вищого. Віра у перемогу української правди не тільки вже є побожним бажанням" і наша віра і надія-це основа цієї органічної праці, яка саме має завершити наше відродження. Воно захопило інтеліґентську верству, воно захопило робітництво, воно мусить захопити й цю селянську верству, без якої немає нації. Не фразами її відродимо, а освітою, книжками, літературою, популярно-науковими підручниками. Дехто глумився з „Читальняної освіти" — але читальні „Просвіти" у Галичині створили цю свідому селянську верству, яка видала Тимка Старуха, Михайла Тершаківця і багато інших постатей, які вміли репрезентувати українство у віденському парляменті, у галицькому Соймі і врешті у Варшавському Соймі.

Великдень у неросійських народів СССР затьмарений цього року брутальними методами поборювання сучасним суперпрезидентом Москви визвольного здвигу Литви. Поневолені московщиною і комунізмом народи натерпілися багато горя. Воскресення Христове сповіщає премогу життя над смертю, перемогу добра над злом. У XX сторіччі не можна вбити народ ані не можна вбити народну душу. У повній свідомості сучасної дійсности можемо здоровити один одного „Христос Воскрес — Воскресне Україна"!

Любов Коленська

ВЕЛИКДЕНЬ У СІЧНІ

Січень... Дужий холод студить землю. Та враз — диво-див — соняшні крила свої підводить до лету весна і серед зими понад усією Україною вітає Великдень; з-під земних надр прорівається, проростає молодий барвінок — і його молодою буйною зеленню вкриваються розлогі поля України. Та й досі онімілі дзвони обзиваються могутнім, радісним гомоном по церквах України, здається — це хтось б'є у літаври і волею всього народу скликає козацьку Раду, закликає у злуку, у єдність, у силу. І сотні тисяч українського народу, йдучи за покликом Народного Українського Руху за Перебудову, виходить на трасу Київ — Житомир — Рівне — Львів — Івано Франківськ, щоб утворити живий ланцюг між колишніми столицями УНР і ЗУНР.

У ці січневі дні — 2-го і 22-го — суцільним муром на трасі цій стає український народ, щоб сповістити всьому світові про відзначування великого свята — свята січневих роковин державности України, щоб заявити Кремлеві, хто на цій землі є її справжнім господарем. Скрізь на рукавах людей — синьо-жовті пов'язки, церковні хоругви підводяться угору і синьо-жовті прапори лопочуть, розгортаються у вітрі, ніби безліч ясних вітрильників, що коливаються, пливуть на хвилях моря народу і підводяться у небо начебто світильники нації — нації, що воскресла, щоб вже ніколи не вмирати... І яка ж повінь транспарантів, а на них кличі: „Слава Україні!", „За злуку, за єдність, за суверенну державу!", і Шевченкове: „Кайдани порвіте!", а там „Вимагаємо суверенности України на ділі!", „Радянській імперії — ні!", „Справжній українець не буде стріляти в українця!" Здовж траси проїжджають авта, автобуси і звідтіля допливають ще цілі сім'ї: сивоволосі дідусі і бабуні, жінки і чоловіки, діти і перед усім — молодь, її не злічити... А поміж ними, на Софійському майдані Києва, в самому серці України, — юнак. Високий, ясне його волосся звивається понад коміром його блюзи, риси його обличчя начебто вирізьбив у полум'яну молодечу красу сам великий грецький скульптор Пракситель... Юнак випрямлений, в руках його високо піднятий український прапор, а в очах, задума, і гордість, і готовість до зриву. Здається бракує спалаху іскри, а тоді... не зупиниш.

А у Львові дітвора, поклонившись тричі святій українській землі, несе національний прапор. І на Високому Замку, на заклик представника Руху, його підводять вгору: він кружляє довкола щогли, бореться з вітром, наче ще ...не готовий, аж раптом він тріюмфально розгортається на тлі синяви неба — як уже повноправний державний прапор поміж іншими прапорами світу, як господар у своїй країні. Всі співають — „Ще не вмерла Україна". І очі жінки, і хлоп'яти, і чоловіка дивляться на нього з усією набожністю і неймовірною екстазою. Вдивляються в оцей прапор немеркнучими зіницями, наче на чудо, що його їм простягнула рука самого воскреслого Христа-Бога, що навчав, що лиш силою духу і великою вірою можна спасти людство, можна спасти народ...

У великий холод і дощ йдуть многолюдні церковні процесії ідуть немов це знову повстали Січові Стрільці і козаки, маршують представники УКЦеркви і УАПЦеркви, члени Української Гельсінкської Спілки, Народного Руху України за Перебудову Т-во української мови ім. Тараса Шевченка, і маршують люди, які не належать до ніякої групи, належать до свого безталанного народу. Маршують вони лавами цілими, щоб заявити світові про свою відданість Україні, про свої права на державність, про своє бажання і стремління до свободи. І з уст отого народу, тортурованого віками, підіймається в небо, скресає українська пісня, зривається вона ніби одностайний полумінь любови... з одної душі із надрів народу... І лунають релігійні пісні, пісна Січових Стрільців, дивізійників, упівців, дзвенять церковні і національні гимни. Хіба не казав наш великий Пророк: „Наша дума, наша пісня Не вмре, не загине... От де, люди наша слава, слава України!"

Здається советської влади вже немає. Вона начебто зовсім не існує, особливо в цій хвилині, коли в Києві на дах кагебістського будинку вбігають смільчаки із транспарантом: „Геть окупантів!" І справді, крім міліціонерів — з „начальства" тут нікого не видно, виглядає наче дійсно за советською імперією історія назавжди замкнула двері.

І оці січневі дні перемінюються у спонтанну весну, у спонтаннє воскресіння українського народу, у спонтанний український Великдень. На очах українського народу мерехтять, мережаться сльози, на устах українського народу розквітає тріюмфальна і радісна усмішка, у душі українського народу запалюється іскрою надія в перемогу за Правду, за звільнення усіх українських земель.

А в лютому цього року ще одна весняна ластівка б'є крильми об само серце українського народу радісним віщуванням, бо приносить із собою появу першого числа вісника НРУП п.з. „Народна газета". Ось слова звернення редакції п.з. „До наших читачів": „Народна газета вбачає своє покликання в тому, щоб сприяти розвою демократичних засад у всіх сферах нашого життя, гуманізації взаємин людей різних верств і різних національностей, що проживають на українській землі, піднесенню їхньої духовної і матеріяльної культури. Ми виступаємо за відкрите суспільство, за правдиве, об'єктивне висвітлення як минулого, так і нинішнього дня України: досить фальсифікацій, перекручень і кривотлумачень. Економічний і політичний суверенітет республіки, її екологічне здоров'я, забезпечення прав людини, суворе додержання Закону про державність української мови і вільний розвиток мов інших народів на території України — такий наш шлях, щоб вижити і жити". А ось ще одна цитата в повідомленні цієї ж газети про святкування 22-го січня у статті п.з. „Рука в руці, серце в серці": „По багатьох містах республіки відбулися урочисті мітинги та молебні. В серці України, на Софійському майдані Києва зібралось велелюдне віче, багато учасників якого, либонь, уперше в житті почули текст Універсалу Центральної Ради, яким Україну було проголошено самостійною, ні від кого не залежною, вільною суверенною державою. Промовці закликали всіх нас бути вірними ідеалам відродження, твердо йти шляхом демократії і незалежности. Віднині день 22-го січня стане національним святом українського народу — святом свободи і духового єднання".

Та й ще одна великодня писанка українському людові — львівський колишній журнал „Жовтень" позбувся свого жовтневого революційного забарвлення і переназвався українським „Дзвоном"!

І так, в оцих холодних, але буревійних січневих днях, Сам Божий Син, Сам Воскреслий Христос прийшов до українського народу, щоб попровадити його соняшною стежкою — у його воскресіння, у його відродження.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „Велидень на волі"

— Чули? У Великий Четвер собор св. Юра у Львові віддадуть українцям католикам, — телефонують знайомі.

— Чи це правда, що катедру св. Юра повертають Українській Католицькій Церкві? — запитують інші.

У Квітну неділю невгаває телефон, обзиваються давні львівські знайомі, немов ця радісна вістка з'єднала знову мешканців цього „нашого" міста, що стільки років насправді не було нашим.

І коли в Квітну неділю проголошують цю вістку в українських церквах в Північній Америці, то швидше б'ються серця тих усіх, які ще так добре пам'ятають цей величний храм, що підноситься гордо понад іншими будівлями Львова немов замок князя Церкви Митрополита Андрея, що понад двадцять років „панував" у ньому.

Хто із нас старих львів'ян не пам'ятає цих Великоднів, коли можна було як при інших великих святах бачити Митрополита Андрея у цілій його величі, коли сидів на тільки йому призначеному, справді немов княжому престолі в його церкві? Хто не пам'ятає тих сотні людей, що товпилися та заповняли собою св. Юра до останнього місця в часі Великодніх відправ з очима зверненими на нашого Митрополита?

Як живо саме тепер стають перед очима, давно затрачені довгими роками інших переживань, картини тих радісних, святочних і справді великих Великоднів у Львові, в ще спокійні передвоєнні роки, коли ніхто з нас навіть у найбільше кошмарних снах не снив про те, що наш собор можуть нам забрати і що стільки із нас — львів'ян опиниться далеко від свого міста.

І ми у цю Квітну неділю 1990 року бачимо, немов це було вчора, вхід до цієї прегарної баркової будівлі, ряд постійних прошаків, що у свята сиділи по обох сторонах стрімкої дороги на святоюрську гору, прохаючи милостині у прохожих. Нутро собору наповняло мене, малу, завжди якимось особливим страхом, а ще коли за „протекцію" дідуня, що був у соборі щоденно, щоб служити до служби Божої, мене, щоб „люди не задушили" впускали на високі-високі „хори" де можна було пройти довкола цілої церкви і бачити все справді з головокружної висоти.

Там, на хорах стояла вся шкільна дітвора і дзвінкими голосами під дириґентурою отця Семчишина співала на переміну із питомцями до Воскресної Утрені. А внизу над морем людських голів панувала могутня постать Митрополита Андрея, що у моїй молодечій уяві здавався якоюсь надприродною з'явою — дійсним святим.

При престолі — ряд священиків серед яких довгі роки вибивалася висока постать о. крилошанина Леонтія Куницького. Як могутньо і радісно звучало у соборі „Христос Воскрес" і з яким душевним спокоєм і надхненням виливалася після кінця відправи у холодні весняні ранки юрба людей із своєї церкви.

Так було воно колись і так залишилося у наших спогинах.

Але цього року ми певні, що цей перший після 45-ти років „Великдень на волі" буде ще куди більше святочний та радісний, як був він колись.

І напевно ми, усі давні львів'яни, що тепер розкинені по широкому світі будемо у цю Великодну неділю думками то почуванням там — на святоюрській горі і будемо із тими сотнями людей, що там зберуться вітатися радісним, могутнім Христос Воскрес, та відповідати із глибоким переконанням Воістину Воскрес!

Чи почують вони і нас?

О-КА

ВЕЛИКОДНІЙ ЕТЮД

У пам'ять Олени Ткаченко

Відсунувши великодню паску, писанки з полтавськими взорами, пані Олена відкрила альбом зі старими, з України ще, знимками.

— Оце на знимці наш дім у Полтаві, а тут унизу наші доні Ніна й Ольга, — пояснювала своїй гості.

— Яка красуня, ваша Ніна. — Захоплювалась гостя. — Але й Оля хороша. Правдива полтавка. Чудовий тип Українки. А тепер, після заручин, ще краща стала.

— У мене якесь дивне вражения, як дивлюсь на панну Ольгу. Мені здається, що це неначе дуже скривджена дитина. Не те, Ваша старша доня. Вона спокійна, якась зрівноважена. А панна Ольга навіть, як сміється, то й тоді наче хоче прикрити якусь кривду, що їй заподіяно. Вибачте... що так кажу... але ...

— Ні, ні... добре кажете. Вона скривджена... так скривджена... В задумі немов про себе проказала пані Олена, задивившись крізь вікно кудись у незнане. Дивна мовчанка вплелась у ще недавно веселий великодній настрій.

— А чи знаєте, якось схвильовано спитала — чи знаєте, що Ольга не моя дочка.

— Таа...а..к?

— Оце, бачите, було в часі голоду, в часі тяжких репресій. Одного дня ранком, саме десь так під Великдень, прийшла до канцелярії мого чоловіка дівчинка восьми років. Хворе, голодне. Не лікаря їй треба було, і не ліків, а доброї поживи, опіки, відпочинку. Це й сказав їй мій дружина.

— Та в нас немає зовсім що їсти, — відповіло мале.

— Так приходь кожного дня до нас і в нас будеш їсти.

— А в мене ще є сестричка.

— То приведи й сестричку. Прислав їх мій чоловік до мене. Дивлюсь, так гарні діти. Жалко мені їх стало. Ніде притулитись, мов пташенята, що випали з гнізда. Батьків замордували московські дикуни та ще двоє старших дітей. Ці дві меншенькі чудом спаслись: хворі, голодні. Кажу до чоловіка, — „візьмім їх до себе, може їх урятуємо".

Помогли ми їм чим тільки могли.

Старшенька була хвора й незабаром померла. Не вдалось її врятувати. Оля вижила, бавились обі з Ніною.

Одного дня вона питає мене, як їй треба мене звати.

А як же Ніна каже — питаю.

Мамо.

О так і ти мене зви.

І так придбала я собі другу дочку. Потім ми її адоптували.

Пані Олена дивилась у вікно. По лиці в неї тихенько спливали сльози. Сльози згадок болю. Тихо стало в хаті, на столі красувалась великодня паска на полтавській вишивці.

(Передрук із збірки оповідань Олександри Ю. Копач „Мініятюри", що вийшло виданням Об'єднання Українських Письменників „Слово", Торонто, 1988 рік).

Осип Оришкевич

МІЙ ВЕЛИКДЕНЬ В 1940 РОЦІ

Зима у Львові в 1940 році була довга й холодна. Я тоді жив у студентському гуртожитку на Личакові й кінчив медицину в Медичному Інституті. Совєтська влада не заосмотрила гуртожитка паливом, тому студенти переживали тверду зиму в холодних кімнатах. Пам'ятаю, як ми сиділи коло книжок в зимових куртках, плащах, у шапках і рукавицях. І чекали на весну, наче на спасіння, а я до того мріяв про Великдень, щоб поїхати до батьків в Олеську й там спільно відсвяткувати і при тім добре попоїсти.

У нашому Львові в тому часі не було приємно. Чимало студентів „зникало" серед ночі з гуртожитку, і з моєї кімнати НКВД забрало вночі моїх двох жидів-товаришів зі Західньої Польщі, і за ними слід пропав. По ночах їздили на вулицях „Чорні ворони" — поліційні криті великі авта чорної барви, які вивозили масово „небажаних" львів'ян кудись далеко на Схід. Зате вдень часто лунали з голосників бадьорі пісні, з яких одна з них кінчалася словами „я країни іншої не знаю, де людина вільно так живе".

Наближався Великдень. Медичний Інститут не проголосив весняних вакацій, як це було за польської влади. Ми мали обов'язок залишитися у Львові на викладах. Я дуже хотів поїхати додому на три дні свят, бо така була традиція в нашому народі. Треба було щось продумати, щоб дістати офіційну відпустку. Отже в Великодню П'ятницю я зайшов до адміністраційного директора Медичного Інституту лікаря Скалецького, якого я вже пізнав давніше. Він походив з Житомирщини й виглядав, як товариська й добра людина. Коли я ввійшов до його кімнати, то він зразу мене пізнав та запитався, за чим я до нього прийшов. Я тоді поважним тоном йому відповів:

— Товаришу директоре, я хочу попросити в вас дозволу поїхати на три дні додому, бо моя мати захворіла на серце і я повинен її відвідати.

Лікар Скалецький глянув на мене уважно, легко похитав головою та відповів притишеним голосом:

— Товаришу, чому видумуєте, кажіть правду: хочу поїхати додому на Великдень. Тоді я вам повірю. Чи ж не так?

Збентежений я відповів йому стиха:

— Та дещо ваша правда в тому, але моя мати не почувається добре, і мені дуже хотілося б на празник побувати з родиною.

На те директор Скалецький далі стиха заявив:

— Я розумію ваші почування. Я сам також колись обходив Великдень із сім'єю. Тепер це трудно. Отже, я вам даю дозвіл на поїздку під умовою, що ви їдете до хворої матері. Щасливої вам дороги і веселого празника.

Я йому подякував і вдоволений вийшов.

У Великодню Суботу перед вечором я приїхав додому, і на другий день раненько вся родина пішла до церкви на святкові Богослужби. Гарно співав мішаний хор, а побожний народ йому допомагав. Загальний настрій був піднесений, бо в тих часах наша Церква ще не дізнавала якихось переслідувань з боку нової влади.

У Світлий Понеділок (званий також Обливаним Понеділком) наша молодь виводила біля церкви гагілки, а у Світлий Вівторок в Олеську був давній звичай іти на гроби на цвинтарі й помолитися за душі померлих у родині. В інших місцях цей звичай обходили на Зелені Свята.

Біля 9-ої години ми вернулися з церкви до хати. Моя мати почала приготовляти довгий стіл до великоднього сніданку. Хочу тут додати, що в одній бічній кімнаті мої батьки мали квартиранта, якого призначила їм совєтська влада. Був це референт освіти Олеського району — Задонський. Він походив з Полтавщини і був середнього віку, пристійний і приязний. Почувши через стіну його кроки в кімнаті, мати запитала нас усіх, чи не запросити б і його на сніданок, бо він був самітний, неодружений. Ми всі радо погодилися. Тоді мати підійшла до його дверей і застукала. Задонський частинно відхилив двері. Побачивши мою маму, чемно запитався:

— А що скажете, товаришко? Ага, сьогодні празник Пасхи, то я вам усім бажаю приємних свят.

На те мати відповіла:

— Дуже вам дякуємо, товаришу Задонський за побажання, але я прийшла і вас запросити до нас святковий сніданок, який незабаром уся родина буде споживати.

Та наш сусід, дещо заклопотано і притишеним голосом відповів:

— Я радо прийшов би до вас, але я не є сам, бо до мене вночі, коли ви вже спали, приїхав у гості мій друг з Полтави; він є льотчик у ранзі ляйтенанта.

Почувши це мати, запросила обоїх, мовляв „їсти вистачить для всіх.

Задонський тоді звернувся до свого гостя, який там у другому кінці кімнати одягався. Щось собі обидва пошепотіли, і за хвилину-дві він заявив, що обидва прийдуть до нас, але не скоріше, як за півгодини, бо мусять „кудись" ще піти. Незабаром вони обидва вийшли фронтовими дверима на вулицю і пішли в напрямі міста. Гість із Полтави був одягнений в мундир пілота. Він був високий, пристійний і поставний чоловік, так ми його оцінили через вікно.

Коли вони вернулися, то принесли зі собою пляшку горілки і ми всі засіли до святкового стола й почали їсти смачні страви, попиваючи чаркою. Скоро настрій став веселим, свобідним, і мені було приємно вперше сидіти за столом з нашими братами з далекої рідної Полтавщини. Розв'язалися нам язики, почалася голосна весела гутірка. Опісля посідали ми на канапу і продовжували безжурну розмову. Випивши я також розбалакався, і хотів дещо більше довідатися про пілота і Полтаву. Я запитався його, яке його прізвище, звідкіля його родина тощо.

Він тоді відізвався доброю українською мовою:

— Моє прізвище Кравченко (ім'я його забув). Саме чисте українське, як Шевченко, я родився у Полтаві, там і виростав і ходив до шкіл, а тепер служу льотчиком уже понад десять років.

Продовжуючи нашу гутірку, я сказав:

— От наша чудова Полтава! Чули ми й читали про неї багато. Там жив наш Котляревський, який написав славну оперету „Наталка Полтавка", там, кажуть, є багато гарних українських дівчат.–Коли те все наш льотчик з усмішкою гарно потверджував, то я посунувся у питаннях ще далі, кажучи:

— Там під Полтавою була відома битва в 1709 році де козаки з Мазепою і шведами билися з російським військом під проводом царя Петра Першого.

На це наш пілот скоро зареагував:

— Так, так! Там ми дали їм нищівного удару і вони мусіли скоро втікати з нашої Росії. Так буде всім ворогам нашої батьківщини; коли зазіхатимуть на наші землі.

(Закінчення на стор. 8)

Христос Воскрес із мертвих

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

ЕКЗЕКУТИВА І ДИРЕКЦІЙНА РАДА

Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

вітає із святом

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

українців, розкинених по всій землі, і бажає їм здоров'я, витривалости і віри, щоб спільною працею і взаємною допомогою, з глибокими ідеалами християнської і національної моралі, діждатись світлого майбутнього нашого Народу.

United Ukrainian American Relief Committee
1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141
Tel.: (215) 455-3774

Христос Воскрес!

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА

вітає

з Світлим Празником

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Ієрархів та Духовенство Українських Церков, наші шкільні, молодечі та громадські організації та ввесь Український Народ на Рідних Землях та на поселеннях.

ЗІ СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ БАГАТО РАДОСТИ, СОНЦЯ Й УСПІХІВ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ПРИЯТЕЛЯМ, СИМПАТИКАМ ТА ДРУЖНІМ КЛЮВАМ

складає

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в Ню Йорку

з нагоди СВІТЛОГО ДНЯ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

бажає своїм Членам і Прихильникам

Веселих і Щасливих Свят!

Управа

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Українська Православна Парафія

ВСІХ СВЯТИХ

206 Схід, 11-та вул. в Ню Йорку, Н. Й. 10003

Дорогих наших Парафіян, Прихожан і Приятелів вітаємо сердечно

з Радісним Святом

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Парох: **о. Протопресвітер Іван Ткачук**
Сотрудник: **о. Григорій Рекуча**
Голова Параф. Уряду: **Михайло Сосницький**
Секретарі: **Марія Боднар і Оксана Крилова**

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

З нагоди великого Свята

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

— вітаємо —

нескорений український народ у його боротьбі за свої права, за правду, волю і незалежність бути господарем на своїй землі.

Вітаємо українську спільноту в діяспорі і в Україні і всіх наших Церковних Ієрархів, проводи наших релігійних, політичних і громадських організацій та установ.

Вітаємо Управу Народного руху України за Перебудову на чолі з відомим поетом Іваном Драчем і депутатом до Верховної Ради України.

Нехай Христове Воскресіння скріпить нашу надію на остаточну перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою та життя над смертю. Український нарід пройшов свій страсний тиждень і ми твердо віримо, що наближається день воскресіння української державности. Нехай істина Христової перемоги сповнить нас радістю і скріпить нашу віру в недалекий День Воскресіння нашої батьківщини.

Христос Воскрес!

За президію Секретаріяту СКВУ:

ЮРІЙ ШИМКО — **президент**
ВАСИЛЬ ВЕРИГА — **генеральний секретар**

Радісних, Щасливих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Шановним Гостям, Співпрацівникам і всім Членам УНСоюзу

— бажає —

Управа Союзівки

З СВІТЛИМ ВЕЛИКОДНЕМ — СВЯТОМ ВЕСНИ!

Громада Ім. Лесі Українки Української Національної Віри

— вітає —

Український Нарід на Україні та у вільному світі.

626 Burnhamthorpe Rd., Etobicoke (Toronto), Ont. M9C 2Y8 Canada

---

ХРИСТОС ВОСКРЕС

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо щиро всіх наших Членів та Прихильників бажаємо їм

Веселих Свят! — Христос Воскрес!

та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО

бажає

Щасливих і Радісних Свят

СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Ієрархам, Духовенству й Пасторам Українських Церков, Українському Нескореному Народові на Батьківщині, Голові й Проводові Українських Націоналістів, Президії й Секретаріятові СКВУ, Управам всіх громадських, жіночих, ветеранських, молодечих, видавничих і фінансових організацій в системі ІСНО та їхньому Членству в Австралії, Англії, Арґентині, Бразилії, Канаді, Німеччині, Франції та ЗСА, як також Українській Спільноті у всіх країнах поселення.

Христос Воскрес!

ПРЕЗИДІЯ СВІТОВОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ ІСНО:

Павло Дорожинський — *голова* **Олександер Скоцень** — *секретар*

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ

Воскресення Христового

— вітаємо —

ввесь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Управи Українського Спортово-Виховного Товариства „Чорноморська Січ" і Січової Фундації, Інк., Нюарк, Н. Дж.

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ

з нагоди

ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

щиро вітає своїх Членів, Українську Громаду, а зокрема Пластові Проводи Управу Пластприяту, всіх Фундаторів, Добродіїв та Жертводавців.

Христос Воскрес!

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ

Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Блаженнішому Патріярхові Мирославові Іванові Кардиналові Любачівському, відданим ідеї патріярхату Владикам, Монашим Чинам і Священикам, Фундаторам, Жертводавцям Патріяршого Фонду, Членам і Працівникам Товариства св. Софія та всьому Українському Народові на Батьківщині в розсіянні

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

бажають

ЗА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ у ЗСА

і

КОМІСІЮ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

Д-р Романа Навроцька — **Д-р Роман Осінчук**
Інж. Юліян Головчак — **Д-р Леонід Рудницький**

Щирі побажання Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовим Централям СУАСТ і УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громадянству —

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ в Ню Йорку

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ВІТАЄ ЩИРИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

бажає **КОМІТЕТ ФЕСТИВАЛЮ церкви св. ЮРА НЮ ЙОРКУ**

St. George Ukrainian Festival

ЗАПРОШУЄМО Вас

на НАСТУПНИЙ ФЕСТИВАЛЬ 18-19-20 ТРАВНЯ 1990 р.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія Ратич**

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Щасливих та Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Приятелям по обох боках океану
бажають
Софія і Володимир Левенці з Родиною

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
ТЕОДОР, МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКИ
і
ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Гільдана Зятик
1663 So. 55th Street ■ Tacoma, Wash. 98408
Tel.: (206) 474-6104

З світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття бажає Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Джерзі Сіті

SELF-RELIANCE FEDERAL CREDIT UNION
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306
(201) 795-4061
Branch: Trenton, N.J., 98½ So. Broad Street, 08604
(609) 695-1043

Усіх моїх пластових і не-пластових приятелів, а зокрема усіх приятелів фейлетонів О-КИ сердечно вітаю зі Святами Великодня і кличу радісне ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

З нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажаємо всіх благ
Рідні, Приятелям і Знайомим
Слава й Остап Олесницькі
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажає —
Люба Мосевич

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ"
в Ню Йорку

з нагоди Великодніх Свят, пересилає всім своїм Членам, їхнім Родинам, Українським Організаціям і Товариствам як рівнож всьому українському громадянству Веселих та Щасливих Свят Христового Воскресіння

Дирекція

"SELF RELIANCE" (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Telephone: (212) 473-7310

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплвуд, Н. Дж.

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
бажають
НЕОНІЛЯ та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

Христос Воскрес!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Вп. Членам, Прихильникам та всій Українській Громаді щирі побажання
пересилає
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Нюарку
734 Sanford Ave. • Newark, N.J. 07106 • (201) 373-7839

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

Христос Воскрес!
З Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
усім нашим Членам і їх Родинам, Прихильникам та всьому Громадянству
БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ І ВСЬОГО ДОБРА
— бажають —
Управа, Дирекція і Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЦІ у Філядельфії

Ukrainian Savings & Loan Association
8100 Roosevelt Blvd. Philadelphia, Pa. 19152
1321 West Lindley Ave. Philadelphia, Pa. 19141

STI scope travel inc
Tel. (201) 378-8998. Fax: (201) 378-7903 Toll Free: 1-800-242-7267
1605 Springfield Ave., Maplewood, N.J. 07040
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

ДОРОГИМ ГОСТЯМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
Щиро Сердечне Христос Воскрес!
ОЛЕКСА, МАРІЯ ШУМИЛО та син АНТІН з Родиною
LEXINGTON HOTEL
Lexington, N.Y. Тел.: (518) 989-9797

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо
всіх наших теперішніх та будучих
Покупців на новому місці.
Фірма „АРКА"
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO. 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК «ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання
Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та всьому Українському Громадянству
складає
ДИРЕКЦІЯ

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK
932 - 936 N. Western Ave. Chicago, IL 60622 (312) 772-4500
2166 Plum Grove Rd. Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393
DRIVE UP CASH STATION® WALK UP
820 N. Western Avenue Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
щиро вітає Українську Громаду,
а зокрема своїх Клієнтів

TRIDENT FEDERAL SAVINGS
РИЗУБ
700 Sanford Avenue ■ Newark, N.J 07106
Tel.: 372-0303
Адміністрація:
504 S. Route 9
Lanoka Harbor, N.J. 08734
609-971-9700
Всестороння фінансова обслуга
FSLIC
ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТЕ У СВОЇЙ УСТАНОВІ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА В НЮ ЙОРКУ
вітає
всіх своїх Членів і все Українське Громадянство
зі Світлим Святом
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
та бажає Їм
МИРУ, РАДОСТИ, ЩАСТЯ і ЗДОРОВ'Я!
ДИРЕКЦІЯ
304 East 9th Street, New York, N.Y. 10003 Тел.: (212) 533-2980

З нагоди Радісного Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання
Веселих та Щасливих Свят!
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"
І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ „САМОПОМІЧ" в Пассейку
229 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055 Tel.: (201) 473-5965

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна КУЗЬМАКИ

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса ТЕРШАКІВЦІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
Родині, Знайомим і Приятелям
— бажає —
д-р Евген Степан Грабарчук

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК
з дітьми:
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ і ЮРЧИКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
д-р Богдан і Богданна Худьо з донями Міріям і Ромою

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають
д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
д-р Марта Політило з родиною
Ірвінгтон, Н. Дж.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям та Шановним Пацієнтам
— бажають —
д-р Юрій і Мотря Сосенки з дітьми Адріяном, Анеткою і Алянною

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМИЛА ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Рідні, Знайомим та Шановним Пацієнтам
— бажає —
Д-р Юліян Гной з Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабаргук з РОДИНОЮ

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Роман і Наталія Кравчуки

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вітає
СВОЇХ ПАЦІЄНТІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
з Воскресенням Христовим.
Христос Воскрес!

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всего найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Богдан і Роксоляна Галібеї з дітьми: Тимошем, Мирославою, Олею і Левком

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій і Христя Демидовичі з дітьми Андрійчиком і Лесею
Лівінгстон, Н. Дж.

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька Маруся і Роман Павлишини з донями Софійкою і Оленкою

Веселих та Щасливих
СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям і Знайомим щиро бажають
д-р Любомир Демко
Степан Гук
Ірвінгтон, Н. Дж.

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Приятелям, Знайомим і Пацієнтам
— бажає —
д-р Петруся Котляр
ХІРОПРАКТОР
з мужем Нестором і дітьми Александрою і Данилком Паславські
167 Valley Rd., Clinton, N.J. 07013. Tel.: (201) 478-7416

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідні, Приятелям і Шановним Пацієнтам
бажають
д-р Олександер і Рената Костек з дочкою Мішел і сином Олесем
416 36th St ■ Union City, N.J. ■ 866-5027

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям, Знайомим і Шановним Пацієнтам
— бажають —
д-р Ярема і Наталка Дубики з дітьми Адріяном і Ларисою

Найкращі побажання
Веселих Свят
з нагоди Празника
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилає
д-р Мирослав Бих з Родиною

Веселих та Щасливих Свят
Рідні і Знайомим
— бажають —
д-р Андрій і Зірка Лятишевські

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій Тритяк з дружиною Оксаною донею Аретою і сином Яремієм
54 W. S. Orange Avenue, S. Orange, N.J. 07079
(201) 762-7422

Веселих Великодніх Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко з дочкою Маріяною
Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
щире
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
бажають
д-р ЮРІЙ, ВІРА, д-р ЛЕСЯ і МАРТА КУШНІРІ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Приятелям
— бажає —
д-р Клементій і Ольга Стефанія РОГОЗИНСЬКІ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
Любов М. і Мирослав Роговські та Тобі і Нестор зі сином Данилком
Великдень 1989 Ірвінгтон, Н. Дж.

Веселих Свят
Воскресення Христового
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир Явний з родиною
Ессекс Фелс, Н. Дж.

Христос Воскрес!
У Світлий День
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
найкращі побажання
Веселих та Щасливих Свят
Родині, Приятелям і Знайомим
пересилає
д-р Любомир Ворох з Родиною

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ І ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Олекса Лятишевський з Рідною

ХРИСТОС ВОСКРЕС
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Всеволод і Лідія Когутяк з Юрком

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА Й УСТАНОВ З НАГОДИ 25-ти ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

У 1990 році відзначаємо 25-ліття діяльности Українського Історичного Товариства, яке гідно продовжує світлі традиції української національної історіографії.

Наукова Рада при СКВУ, як надбудова українських наукових установ в діяспорі, щиро вітає Українське Історичне Товариство — члени Наукової Ради і видатну українську наукову установу і бажає йому дальших успіхів. Українське Історичне Товариство видає журнал „Український Історик", який започаткував проф. Любомир Винар, теперішній голова Українського Історичного Товариства у співпраці із видатними українськими науковцями. Цей репрезентативний журнал української історичної науки здобув признання серед українських наукових кіл і заслуговує на повну підтримку нашої громади і установ.

Протягом останніх 25-ти років Українське Історичне Товариство боронило історичну правду України і на сторінках численних своїх видань розкривало різні псевдонаукові, партійні концепції совєтських істориків і також фальшування історії України в різних працях західніх істориків. Українське Історичне Товариство поборювало русифікацію української національної культури в совєтській Україні, а рівночасно прагнуло до гармонійної співпраці між науковими установами в діяспорі.

У 1990 році заплянововано гідно відзначити 25-ти ліття Українського Історичного Товариства в Европі, Канаді й Америці. Президія Наукової Ради при СКВУ закликає українські установи і громадськість причинитися до успішного ювілею Українського Історичного Товариства.

За Президію Наукової Ради при СКВУ:

Проф. Василь Омельченко (голова)

Проф. Наталія Пазуняк (секретар)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

РОЗПОВІДЬ ПРО СЬОГОДНІШНІЙ ЛЬВІВ І ВІДРОДЖЕННЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

яку виголосить

д-р Ярослав Падох,

голова НТШ

що відбудеться

у суботу, 21-го квітня 1990 р. о год. 5-ій веч. в домі НТШ при 63 Четверта авеню в Ню Йорку між 9 і 10 вул.

„Об'явлення..."

(Закінчення зі стор. 1)

Божого, каже що Петрова проповідь була надхненням Маркові до написання першого Євангелія, що був Петровим перекладачем в Римі.

Як історія Церкви, так і старинна церковна традиція, яка також є і джерелом віри, свідчать про нерозривний ланцюг папів про сьогоднішній день з Петром, як першим намісником Христовим на землі. Історія нашої Української Церкви знає вже в заранні часті зв'язки з Апостольською Столицею, коронація короля Данила папськими делеґатами, отці Берестейської та Ужгородської Унії, життя та навчання Слуги Божого Андрея Шептицького, а в останніх десятиліттях хресна дорога, каторги і мученича смерть наших Владик, численних священиків і вірних є наявним свідоцтвом перед усім світом, що українці добре зрозуміють ролю і значення наслідників св. Петра в житті Церкви. Без Петра немає Церкви.

Дорогі в Христі! Ділюся з Вами цими думками, бо наша Церква в Україні є в стадії свого поновного воскресіння. По Великій П'ятниці, що тривала майже півсторіччя, знову проповідують перемогу Христа в новій добі. В усіх сучасних проблемах нашої Церкви, в її реєстрації, леґалізації, організації та адміністрації, добачуємо труднощі, що їх переживала Церква в перших десятиліттях свого існування. Як тоді так і тепер Христові вірні повинні добре орієнтуватися до кого їм звернутися? Хто є їхнім видимим Пастирем? Хто є Намісником Христовим?

Ми звернули вашу увагу на відповіді, що знаходяться у Святому Писанні. Христова Церква, отже, є там, де є Петро-скеля. Так само, як ми приймаємо за правду віри ангельський привіт мироносицям, що прийшли до Господнього гробу, що „Христос воскрес", так само приймаємо за об'явлену правду віри, що Христос явився найперше Петрові, що йому дав божеську власть: „Паси, вівці мої!"

І справді Господь, як Добрий Пастир, веде нас на буйне пасовисько. То ж сміло ступаймо до нього зі свідомістю, що Христос не лишив нас сиротами, а Сам іде з нами. Там знайдемо ту поживу, якою Петро буде нас живити.

В цей радісний Празник Христового Воскресення бажаю Вам небесної радости миру. Нехай цей світлий день Воскресення стане днем надії на те, що прийде Дух Святий в П'ятдесятницю і стане найвищим Володарем нашим і наших братів і сестер на Рідних Землях і по всьому світу.

† **Стефан,**
Філядельфійський Архиєпископ
Митрополит Української
Католицької Церкви в ЗСА

Дано у Філядельфії при Соборі Непорочно Зачатої Богородиці в п'яту неділю Великого Посту, 1-го квітня 1990 року Божого.

„Чим з діяспори..."

(Закінчення зі стор. 1)

Які однак важливі завдання того інституту, вказує поїздка о. А. Чировського до Львова на переведення перших публічних богословських курсів для греко-католицьких священиків.

Наш гість пояснює нам і розповідає, які важливі були ці курси для дотеперішніх підпільних священиків, а їм прислухувалися також деякі із єпископів. У холодні, березневі дні, в неопаленій церкві, слухачі, стоячи записували лекції, бо лише 40 могло сидіти — але, як він каже, у всіх них такий голод знання і таке завзяття, що ніякі фізичні перепони не є для них важливі. Усі слухачі дістануть відповідні свідоцтва з інституту в Оттаві, а за півроку будуть здавати іспити та отримають кредити.

В майбутньому, каже о. А Чировський, інститут плянує постійно висилати своїх викладачів у Західню Україну, а найкращих учнів будуть брати до Оттави щоб в наступних роках вишколити нові кадри науковців так як колись це робила Богословська Академія у Львові.

До речі, завважує гість, там бракує не лише вишколених священиків, але також богословської літератури, навіть служебників.

— „Нам треба допомогти їм відбудувати християнську культуру і науку", — каже з переконанням о. А. Чировський, — „і ніхто інший не може їм в тому допомогти так добре, як ми, українці зі Заходу. Ви не уявляєте, як там спрагнені релігійного знання, — зі зворушенням переконує нас о. А. Чировський. — Коли б ви бачили скільки молоді було на моїх реколекціях. Мене запросили також до Медичного інституту з доповіддю про Церкву і Бога, до Львівського Державного університету, де я говорив перед 1,000 студентами і професорами про Церкву Христову і спасіння людського роду, виступав навіть у телевізійній програмі п. н. ‚Аргументи'.

Україна хоче релігійної науки і Україна потребує священиків. Осінню плянується відкрити центральну Духовну Семінарію, до якої вже зголосилося із самого Івано—Франківського 220 охочих учащати. І вже тепер запрошують священиків до державних шкіл, щоб говорили учням про Бога".

Отець А. Чировський передає нам звернення Єпископату Української Греко-Католицької Церкви в Україні у справі богословської української науки, підписане Архиєпископом-містоблюстителем Галицької Митрополії Володимиром Стернюком, в імені всіх владик, в якому читаємо на початку, що їм треба допомоги наукою та літературою, не тільки біблій і молитовників, але й підручників для катехизації і для вищих богословських студій.

А далі пише Архиєпископ В. Стернюк: „Щоб у сьогоднішньому світі наша воскресла Церква могла стати гідно між Церквами світу, треба богословської науки на найвищому рівні".

Початок вже зроблено першими лекціями, що їх виголосив о. А. Чировський. А далі — все залежить від Божої допомоги, але також від допомоги української католицької спільноти у західньому світі, бо як каже наша народна приповідка: „Віру в Бога май, а сам руки прикладай!"

„Ми радіємо..."

(Закінчення зі стор. 1)

Побожний український народ протягом десяти століть Христової Віри на його землі ревно дбав про те, щоб не тільки перебирати від своїх батьків, дідів і прадідів багату духовну скарбницю, але й передавати її наступним поколінням, збагативши новими надбаннями. Українська Православна Церква була століттями осяйним світлом для всього Православного Сходу, джерелом високої культури та освіти, носієм славних традицій. Христова Віра жила в серцях нашого народу тоді, коли його Церкву поневолювали чужинці і навіть тоді, коли на її знищення кидала всі сили смертоносна машина червоної атеїстичної імперії. Про невмирущість Рідної Церкви свідчить те, що вона двічі воскресала у цьому сторіччі після, здавалось, невідкличної смерти. А сьогодні наша святкова радість безмірно посилюється, коли ми бачимо, як на наших очах Українська Автокефальна Православна Церква знову воскресає до нового життя, знову починає примножувати Богом дані духовні дари на славу свого Творця.

Рік тому, на Великдень у Києві відбулось перше українське православне Богослуження нововідродженої УАПЦеркви. Це був перший паросток нового національно-церковного відродження, розпочатого створенням у лютому минулого року Ініціятивного Комітету відновлення Української Автокефальної Православної Церкви. З Божою допомогою, цей перший паросток пустив коріння по всій Україні. У великих містах і невеликих містечках засновуються українські православні громади. Відроджена Українська Автокефальна Православна Церква вже оформлена організаційно. Вона має свого першоієрарха, церковне управління, статут. Для поширення і розбудови Рідної Церкви працює засноване в грудні 1989 року Всеукраїнське Православне Церковне Братство.

Це відродження Української Автокефальної Православної Церкви за всяку ціну намагаються зупинити її недруги. Антинародна застійна влада відмовляється визнати існування УАПЦеркви та реєструвати її громади. Російська Православна Церква, панічно перелякана швидким відродженням Української Автокефальної Православної Церкви, б'є на сполох: екзархат України дозволив українську мову у Богослуженнях, поспішно змінив свою назву на „Українська Православна Церква", сподіваючись ввести в облуду православних українців, які прагнуть мати свою Церкву. Розвиткові УАПЦеркви намагаються перешкодити і ті, які у своєму безумстві хотіли б прокласти Збруч територіяльного церковного поділу.

Але всі ці перешкоди не зупиняють православних українців на Україні. Вони масово включаються в рух за національно-церковне відродження. Українська Автокефальна Православна Церква притягає їх, як єдина дійсно національна Церква українського народу, прямий спадкоємець 1000-літньої Київської Митрополії. Ця Церква не підпорядкована жодній чужій владі, без жодних зовнішніх впливів. На Україні і в діяспорі вона живе і розвивається, будуючи на основі, покладеній поколіннями наших побожних предків, від святого князя Володимира починаючи.

У цей день світлого Воскресіння Христового, коли ми радісно зустрічаємо Переможця смерти — Спасителя Христа, приносячи Йому дари свого благочестя, закликаємо усіх вас, побожні брати і сестри в Україні і за її межами, поставити своїм першочерговим завданням підтримати світле відродження Рідної Церкви аж до повної перемоги Правди Христової по всій українській землі.

Благословення Господнє нехай буде завжди з вами.

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!
Віддані вам у Христі,

† **Мстислав,** митрополит
† **Константин,** архиєпископ
† **Іоан,** архиєпископ
† **Анатолій,** архиєпископ
† **Антоній,** єпископ.
† **Паїсій,** єпископ

Великдень, Світле Воскресіння Христове, 1990 року
Оселя Св. Андрія Первозванного
Савт Бавнд Брук, Н.Дж.,ЗСА

Христос живе...

(Закінчення зі стор. 1)

Він живе з Його дітьми в стражданнях і Він турбується за Своїх.

Україна переживає тепер муки, вона в ранах екологічних, економічних, національних і духовних ранах. Але, не падаймо на дусі. Минеться Голгота і настане День всенародного воскресіння. Христос живе і сила Його воскресіння воскресить і Україну до нового життя.

Христос живе там, де є дух молитви і дух спілкування з Богом, дух єдности та любови. „І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!" „Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй!" „Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той у Бозі, і в нім Бог пробуває!" (1 Ів. 4:16).

Христос живе не тільки в історії, далеко на небі, де ніхто не може досягнути Його. Він живе з нами, Він піклується нами, Він любить нас і Він бажає, щоб ми любили один одного, мали єдність духа.

Він воскрес, щоб нас відродити до нового життя, життя любови, та воскресіння для вічности. Тому у світі цьому не було, нема й не буде кращої та величнішої події на ту, про яку сповістив ангол із небес, що — „Він воскрес!" Це благовістя життя, вістка з домовини, проклямація із небес — Христос живе!

О, що це за могутні слова! Що за сила й надхнення міститься у них! Із якою радістю ми їх вимовляємо, з яким захопленням ми їх повторюємо, з якою насолодою ми їх слухаємо!.. Ми їх любимо, бо в них ми відчуваємо силу життя.

Тому, улюблені, цього Великодня, як ніколи перед тим, спробуймо глибше зануритись у життєдайний і вічний зміст Воскресіння, щоб нам краще зрозуміти його значення для нас, зважити його вічну вартість, зміряти глибину, вишину, ширину та Божественну силу цього Свята над усіма святими. Бо тільки тоді, коли ми пізнаємо силу Його Воскресіння, зможемо оцінити високу та глибоку істину Неба, яка міститься у цих могутніх словах — Христос воскрес!

Завдяки воскресінні Христа ми знаємо, що є Живий і Всемогутній Бог, що Христос є правдивий Син Божий, що Його Ім'я, вище над кожне ім'я, „бо в Ньому тілесно живе вся повнота Божества", і що в Ньому ми маємо певність нашого воскресіння і нашого вічного життя, бо Він сказав: „Я живу — ви жити будете!"

Тому на Великдень із наших сердець нехай лине слава Богові до небес, бо Христос воістину воскрес!

З любов'ю — ваші й Божі слуги:

Пастор **Олекса Гарбузюк,** голова
Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства
Пастор **Володимир Домашовець,** голова
Об'єднання Церков у ЗСА
Пастор **Йосафат Іваськів,** голова
Об'єднання Церков у Канаді

Великдень, 1990 року Божого

В Чикаґо нараджувались співробітники Енциклопедії Українознавства

Чикаго (ЕУ-Д). — Видавничий комітет Енциклопедії Українознавства Діяспори (ЕУ-Д), в складі представників Наукового Товариства ім. Шевченка, Фундації Енциклопедії Українознавства та головного редактора ЕУ-Д, остаточно вирішив на засіданні 3-го березня в Ню Йорку, щоби приспішити праці над першим (американським) томом ЕУ-Д. Спочату головний редактор запроєктував таку черговість томів — австралійський (IV-ий), східньо- і західньоевропейський (VI і V-ий томи), а евентуально після них південноамериканський (III-ій), канадський (II-ий) і американський (I-ий).

Практичні міркування — використання ще живих учасників і джерел та прагматичні (мати виправдання звертатися по фінансові засоби для фундації, як одного із спонзорів) диктують організаторам цього видатного проєкту приспішити редагування американського тому, що матиме понад 1,000 сторінок. Головний редактор проф. Василь Маркусь, що з 1-им липня повністю переходить на працю в редакції, та його постійні співпрацівники в Чикаго розробили плян такої інтенсивної праці в ЕУ-Д, і в цьому напрямі вже почали конкретні заходи. Покликується редакторів чи редакційні групи для окремих галузей американського тому, а саме: військові справи географія, економія, етнографія, історія, література, мистецтво, мовознавство, музика, освіта, наука, політика, право, преса і видавництва, природничі і точні науки, релігія, соціологія і демографія, суспільні діячі й організації, спорт, театр і танці, фільм та різне.

Паралельно творяться реґіональні групи, що мали б охопити та відповідати за окремі райони української діяспори в ЗСА. Таких реґіонів, що охоплюватимуть цілі стейти або групи стейтів, чи як у випадку Пенсильванії і Ню Йорку, части ни стейтів, разом буде біля 20. Галузеві і реґіональні редакційні групи будуть себе доповнювати.

У суботу, 31-го березня відбулася в Чикаго цілоденна нарада редакційної групи для стейтів Іллиной, Висконсин та Індіяна, у якій взяло участь 15 осіб, дехто із запрошених виправдав свою відсутність. Учасники наради обговорили запроєктований список з приблизно 350 пропонованими гаслами з цього реґіону; 90% прийнято без застережень, інші залишилися під знаком запитання. Узгіднено приблизну величину гасел та те, чи мають вони бути ілюстрованими. Так само для більшости гасел намічено автуру. Ухвалено зредаґувати ці гасла до кінця вересня. Це буде тільки 8-9% матеріялу цілого американського тому. Але так оформлені гасла служитимуть як модель для інших реґіонів і галузевих груп.

Очевидно, крім речевих гасел-назв, будуть поміщені широкі синтетичні статті, чи то про окремі явища і інституції діяспори в ЗСА, чи про центральні установи й організації. Нарада була успішна та мала інформативний і консультативний характер так для постійних працівників редакції, як і добровільних співробітників.

Наступна нарада в Чикаго відбудеться 2-го червня.

В другій половині цього року намічено ряд подібних реґіональних нарад та зустрічей із співробітниками ЕУ-Д в окремих галузях.

В усіх справах, зв'язаних з ЕУ-Д (джерела, матеріяли, список гасел, автура й співпраця) слід звертатися на адресу редакції: Encyclopedia of Ukrainian Diaspora, 2247 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622-4828.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ В ЗАСВІТИ
нашої Найдорожчої, Незаступимої
ДРУЖИНИ, МАТЕРІ, СЕСТРИ І ТЕТИ

бл. п.

Марії з Сойків Лампіки
(Марічки)

відправляться

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в п'ятницю, 20-го квітня 1990 р., о год. 10-ій ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й. і в інших місцевих церквах.

Про згадку в молитвах просить Рідню, Приятелів і Знайомих

РОДИНА

БОЛЮЧИЙ СПОМИН

Минає рік моїх важких переживань, як я 29-го квітня 1989 р. попрощав свою Дорогу Дружину

АННУ

на Вічний Спочинок.

Кожного дня бачу Її, як автом першої допомоги забирають Її на пів притомну до шпиталю з хати (якої Вона вже ніколи не побачила). У важких болях Вона мучилась від середи до п'ятниці. В другій годині ранком Всевишній покликав Її до себе.

Спи спокійно Дорогенька Нусю, а земля, хоча чужа, нехай буде Тобі легкою, а пам'ять... вічною.

Дорогим Друзям і Подругам, які складали мені співчуття в моїм необмеженім горю, складаю щиру подяку. Хай Господь має Вас у своїй опіці.

ГРИГОРІЙ ТИМКІВ — муж

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого Найдорожчого, Незабутнього МУЖА

бл. п.

Стефана Мадилюса

кол. політв'язня польських тюрем у Тарнові, кол. голови Горожанського Клюбу при 24 Бровн вул.

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

в п'ятницю, 20-го квітня 1990 року

в таких церквах:

- в церкві св. Миколая при 24-ій і Паплер вул.;
- в храмі св. Софії в Римі;
- в соборі св. Родини у Вашінґтоні, Д. К.;
- в церкві свв. Володимира й Ольги в Англії;
- в каплиці Сестер Василіянок на Факс Чейсі;
- в Люрді і Словзбурзі.

Прошу про молитви за спокій Душі Покійного.

У глибокому смутку —

ЕМІЛІЯ — дружина

В ПОНЕДІЛОК ВВЕЧЕРІ мешканці Ню Йорку знову почули різкі звуки пожежної охорони, яка поспішала до будови церкви свв. Апостолів на розі 9-ої аве. та 28-ої вул. Горіла верхня частина унікальної будови, яка зовсім недавно була відремонтована за кілька мільйонів долярів. Пожежники були змушені розбити чудові вітражі з кольорового шкла, щоб дістатися до середини церкви. Як виявилося пізніше, пожежа почалася під церковним дахом над головним вівтарем. Причиною міг бути не виключений ацетиленовий пальник, який залишили робітники, що ремонтували церкву. Ще до приїзду пожежників парох церкви о. Дейвид Норгард почав боротися з вогнем, рятуючи церковні речі, однак сам зазнав дуже сильних попалень та був перевезений до лікарні. Церква свв. Апостолів була збудована в 1848 році. В минулому році вона була оголошена історичною пам'яткою міста. При церкві працювала філантропічна безкоштовна кухня для бідних, де щоденно отримували сніданки та обіди тисячі бездомних.

КАЛІФОРНІЯ ПОЧАЛА найактивніше з усіх стейтів Америки вживати заходів проти куріння. Всі засоби масової інформації робитимуть реклями проти куріння та ще й за рахунок самих курців, які платитимуть більші податки за сигарети. „Ціллю цих заходів є спростування уяви, створеної тютюновою індустрією про куріння, як сексуально привабливе, чарівне та омолоджуюче, показуючи його, як непристійне, брудне та небезпечне", — говорить директор Департаменту служби здоров'я Каліфорнії Кеннет Кайзер. На протитютюнову реклямову кампанію плянується витратити 28.6 міл. дол. за наступних 18 місяців. Вона стала ще одним доказом наростання загальнокрайового тиску на тютюнову індустрію.

В АМЕРИЦІ ВИЙШЛА КНИЖКА професора російської літератури Аризонського університету Джана Гаррарда та його дружини Керол п.з. „В Середині Спілки Письменників СССР". Користуючись багатим фактичним матеріялом, автори викривають суть Спілки Письменників СССР, яка є „правою рукою цензури". В книзі описуються привілеї членів цієї спілки: спеціяльне забезпечення, крамниці, розміщення та розміри помешкань, свіжість та різноманітність харчів, спеціяльні відпочинкові бази, лікарська обслуга і т. д. Незважаючи на гласність, яка відкрила шлях до читачів забороненим раніше творам, як „Діти Арбату" А. Рибакова, „Доктор Живаго" Б. Пастернака, „Реквієм" А. Ахматової, питання „Як ця відкритість виливатиме на Спілку Письменників СССР?" залишається без відповіді. Члени спілки, які довгі роки користувалися необмеженими привілеями в той час, коли справжні письменники та поети тяжко працювали, щоб заробити на хліб, були переслідувані та цьковані, не віддадуть свої позиції без боротьби. Навіть якщо перебудова Горбачова здобуде перемогу у культурному житті, Спілка письменників СССР, на думку Дж. Гаррарда, яка визначала напрямок культурного розвитку протягом десятиліть застою, члени якої вміло пристосувалися та збирали лаври, стоять непорушно в обороні своїх теплих місць. В книзі також подаються погляди совєтських письменників та тих, які перебувають на Заході, теперішніх членів Спілки на цю „політизовану літературну організацію".

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ в Торонто президент Джордж Буш і прем'єр-міністер Канади Браєн Малруні спільно виступили в обороні президента Михайла Горбачова, зокрема коли йдеться про полагодження справи Литви. Буш настоював на тому, що М. Горбачову належиться дати можливість оправдати свої вчинки поки пічнуть його обвинувачувати. Цієї самої думки був також і прем'єр Б. Малруні. Американський президент приїхав до Торонто на відкриття бейзбольних змагань між американською дружиною з Тексасу „Ренджерс" і торонтонською дружиною „Блю Джейс".

У БЕЙРУТІ ВОЙОВНИЧА група, яка втішається підтримкою Лібії, випустила на волю більше ніж через два роки ув'язнення трьох осіб — 32-літню француженку Джеклін Валенте, її 43-літнього бельгійського приятеля та їхню дволітню доню Софію-Ліберте, яка вже народилася в неволі. Звільнено їх у вівторок, 10-го квітня та випущено перед воротами французької амбасади в Бейруті після того, як тиждень тому президент Лібії Муаммар ель-Каддафі особисто звернувся до тих, що їх понад два роки тримали в ув'язненні. Всі троє закладників прилетіли до Парижа спеціяльним літаком в супроводі міністра французького уряду Джорджіни Дюфо. Згідно з палестинськими офіційними чинниками та арабськими дипломатами, їхнє звільнення не є пов'язане із заходами про звільнення інших закладників, що знаходяться в руках проіранських терористів. Натомість звільнення цих трьох було частиною французько-лібійського договору, коли Франція погодилась повернути Лібії три літаки та відтягнути санкції проти цієї країни.

ЛЄХ ВАЛЕНСА, ПРОВІДНИК польської профспілки „Солідарність" публічно наголосив про свій намір кандидувати на пост президента Польщі. Знавці та політичні коментатори твердять, що це є перший крок у видимих заходах усунути теперішнього президента Войцеха Ярузельського з уряду. Незважаючи на те, що президентські вибори мають відбутися аж у 1993 році, Л. Валенса може вже тепер починати змагатися за кандидатуру на цей пост і зайняти його тоді, коли генерал Ярузельський, який став головою держави за панування попереднього комуністичного уряду, добровільно уступить із цього посту, а парлямент дасть на це свою згоду. В дійсності, як твердять політичні коментатори, подаючи свої політичні амбіції до публічного відома, Л. Валенса дає свого роду виклик генералові Ярузельському, що він готовий ставити свій авторитет на прю з авторитетом генерала.

ДЕЯКІ АМЕРИКАНЦІ турбуються тим, що японці викуповують землю та інші нерухомості від Ню Йорку до Гонолюлю, одначе на думку експертів більшою загрозою для ЗСА може бути той факт, що Японія дальше інвестує велику кількість гроша у розбудову домашньої індустрії. Навіть після місяців коливань у економіці, то згідно з передбаченнями ця країна буде далеко попереду Америки у своїх плянах розбудови нових фабрик, улаштувань, дослідів і винаходів. Це буде вже четвертий рік підряд, що Японія залишає Америку далеко позаду, коли йдеться про індустріяльну розбудову. Велика кількість інвестиції йде в „суто японську" індустрію, таку як телевізії, відео тощо — але треба підкреслити те, що куди більша кількість гроша йде у розвиток індустрії, котра ще тому кілька років виглядала мертвою, а саме суднобудівництво та обробка сталі.

ДИКТА, ЯКА ПРОТЯГОМ останнього десятиріччя широко використовувалася у будівництві, особливо на дахи, популярна своїми вогне-сповільнюючими якостями, виявилася дуже нетривкою. Після декількох років власники будинків з диктовими дахами опиняються перед проблемами з дахами та рахунками за коштовні ремонти. Згідно з даними Крайової асоціяції будівельників, дикта використовувалась для будівництва мільйонів будинків по всій країні. Після того, як виявились незадовільні якості дикти, власники почали подавати до суду будівельників, а будівельники — виробників і т. д. В Ню Джерзі ввели закон про забезпечення нових будинків на 10 років, але забезпеченеві компанії відмовляються оплачувати ремонт тому, що він занадто коштовний. Дотепер до суду в Ню Джерзі було подано 45 оскаржень на суму 100 міл. дол. Найбільше скарг звичайно є, на найбільшу будівельну компанію К. Говнанян. Спеціялісти підраховують, що заміна дахів, збудованих з дикти у стейті Ню Джерзі, коштуватиме від 30 до 130 міл. дол.

Дж. Буш зустрівся з вихідцями з Прибалтики

Лондон. — Як повідомив голова Латвійсько-американської асоціяції Олярс Кальніньш, президент Джордж Буш погодився зустрітися з представниками американських організацій, що об'єднують вихідців з усіх трьох республік Прибалтики. Прибалтійці, що проживають в Америці, закликали Дж. Буша до такої зустрічі з самого початку його президентства, однак Білий Дім погодився на неї лише тепер.

За словами О. Кальніньша, зустріч була організова на поспішно і призначена на середу рано, 11-го квітня. Її влаштував співпрацівник Прибалтійського відділу Державного департаменту Джан Зероліс, який сказав кореспондентові аґентства АП телефонічно, що з Бушем зустрінуться приблизно 12 представників прибалтійських організацій ЗСА.

Як повідомив Кальніньш, співробітники Державного департаменту сказали йому, що на рішення Білого Дому нарешті зустрітися з прибалтійцями мала вплив остання візита міністра закордонних справ СССР Едуарда Шеварднадзе в ЗСА. „В колах Адміністрації створилося враження, що Ґорбачов порушив ряд даних ним обіцянок, — сказав Кальніньш, — і це викликало велике розчарування і роздратування".

У четвер представники литовських, латвійських і естонських організацій ЗСА зустрілися зі співробітниками Ради Крайової Безпеки. Кальніньш сказав, що прибалтійці попросять Буша припинити економічну допомогу Москві і не надавати Совєтському Союзові статусу найбільш упривілейованої країни в торгівлі до того часу, поки СССР не погодиться на переговори про відокремлення трьох прибалтійських республік. „Совєтський Союз потребує економічної допомоги, — підкреслив він, — так що ця допомога є зброєю в руках З'єднаних Стейтів".

Пишуть з Коломиї...

Дирекція середньої школи ч. 1 ім. В. Стефаника, колишня українська гімназія, приготовляється до святкового відзначення її 90-ліття, яке відбудеться цього року 15, 16 та 17-го вересня. У літописі Коломийської гімназії читаємо (цитую без зміни правопису): „Єго щс. і кор. Величество Цісар Франц Йосиф I зволив Найвищою постановою з дня 4 вересня 1892. позволити, щоби в Коломиї основано нову державну гімназію з руською мовою викладовою та щоби введено єї в житє зразу яко рівні кляси руські побіч ц. к. гімназії з польскою мовою викладовою. Вкінци В. ц. к. Міністерство Вір. і Просьвіти рескриптом з дня 9. марта 1900 Ч. 34055 розпорядило, щоби руські кляси відокромити від гімназії з польским язиком викладовим і утворити з них самостійну ц. к. гімназию з рускою мовою викладовою з початком шк. року 1900 1901".

Офіційне відкриття української гімназії відбулося 3-го вересня 1900 року.

Колишніх учнів Коломийської гімназії, які хотіли б поїхати до Коломиї та взяти участь в цьому ювілейному святкуванні, просимо зголоситися якнайскоріше на подані адреси, вказуючи дату і місце народження та постійну адресу. Зголошуйтеся на адресу: Dmytro Demediuk, 107 Highland Avenue, Highland Park, N. J. 08904, або Dr. B. Siletsk, 1224 69 Ave, Philabelphia, PA 19126.

Список бажаючих ми вишлемо до дирекції Коломийської гімназії, а вона пришле всім відповідне запрошення, потрібне до одержання візи.

Дмитро Демедюк

Мій Великдень...

(Закінчення зі стор. 2)

Я не сподівався такої бундючної відповіді, і відрухово відповів йому спокійним тоном:

— Товаришу Кравченко! Чому ви так гостро засуджуєте наших козаків з Мазепою і шведів, а бороните царя Петра? Адже совєтська влада повалила царизм у Росії і навіть убила царську родину в часі революції. Цар Петро Перший теж не був „святим", а наш великий поет Шевченко гостро засуджує його й царицю Катерину. Ну що ж ви на це?

Кравченко не був задоволений моїм коментарем і гостро відповів, що всі вороги „нашої великої вітчизни дочекаються такої долі, як шведи і зрадник Мазепа.

Задонський сидів мовчки і не забирав слова. Я тоді зрозумів, що Кравченко вже був вихований в дусі „великодержавного імперіялізму", тож не було змислу продовжувати з ним розмову на цю тему. Почали ми з чогось іншого, але гутірка вже не клеїлася, і наші гості незабаром подякували за гостину та вийшли з хати. Було це біля полудня. Ми далі собі гуторили вдома, але загальний настрій не був уже такий погідний, як напочатку.

Десь біля 1-ої години по полудні вернувся до хати Задонський, але сам. Він застукав до нашого помешкання і попросив мого батька до себе на розмову. Батько пішов до нього, а ми здивовані тихцем, прислухувалися через стіну до слів Задонського. Не можна було зрозуміти змісту його притишеної мови, лиш декілька разів почули ми слово: „дурак". Коли мій батько — блідий і настрашений вернувся до нас, то моргнув на мене, щоб я пішов з ним до іншої кімнати.

Там він переповів мені все, що почув від Задонського. Отже Задонський довірочно сказав батькові, що після сніданку він з Кравченком мусіли піти до кватири НКВД і там кожний зокрема мав докладно переповісти нашу розмову з Кравченком про Полтавську битву і про мою думку про гетьмана Мазепу. Мовляв, такий є порядок і обов'язок звітувати перед НКВД усім довіреним совєтським службовикам. І так усю нашу розмову записали. Він порадив, щоб я найскорше залишив Олесько, бо поліція може захотіти й мене переслухати, а тоді не знати, що може з цього вийти.

Коли Задонський залишив наш дім, мій стурбований батько поспішно приготовлявся кіньми завезти мене до залізничої станції в Ожидові, де наступний поїзд до Львова був о годині 2:30. Треба було туди їхати 45 хвилин, отже часу було доволі. Моя мати скоро заповнила мою валізу різними харчами. Я попрощався з усіми і бічними дорогами ми поїхали до залізниці.

Ще залишилося нам доброго півкілометра, а тут „мій" поїзд уже заїжджає на залізничу станцію. Приїхав 15 хвилин заскоро. Коли ми „гальопом" приїхали до станції, поїзд уже відїхав. Розлючений я вибіг на перон, зустрівши дижурного залізничника, який з червоною хоругвкою вертався до будинку. Задиханий, питаюся його чому поїзд від'їхав скорше, ніж, повинен. Він спокійно мене запитався:

— А куди ви так спішитеся — сьогодні ж є свято, Великдень. Я йому холодно відповів, що маю „ставитися до роботи" у Львові — *о 6-ій год. ввечері. Тоді він* усміхнувся і мене потішив, що я ще вспію на роботу, бо за півгодини приде мій поїзд, а той, що відійшов, був спізнений на дві і півгодини.

Я заспокоївся і пішов до батька, який чекав на мене біля станції. Я ще побалакав з ним і перепросив його за всі клопоти, що я їх зробив йому через свою наївність у розмові із совєтським пілотом. Я також побоювався за мого батька, який, як я пізніше довідався, був на „чорній листі до вивозу на Схід, бо за Польщі мав посаду секретаря повітового суду в Олеську. На щастя, все закінчилося щасливо. Я заїхав до Львова до гуртожитку на час, і ніхто мене в наступних днях не „викликував". Було лиш одне розчарування: Великдень у 1940 році я відбув за один неповний день, хоч плянував святкувати три дні. Слава Богу й за те!

Директор Скалецький був здивований моїм передчасним поворотом, але я йому не сказав причини, бо навчився, що за правду можна часом постраждати.